

§ 114.

За звателныя-тъ падежъ.

Това писмо ти пишж, любезныи пріятемо, отъ селото.— Съществително-то имя: пріятемо, показва лице, къмъ което ся обръща говорящий.

Название-то на лице-то, или на предмета, къмъ кого-то ся обръща говорящий, стои всякога въ звателенъ падежъ.

§ 115.

Колко сѫ всички-тъ падежи?

Всички-тъ падежи сѫ четири:

- 1) Именителный, който отговаря на вопросы: *кой? что?*
- 2) Дателный, който отговаря на вопросъ: *кому?*
- 3) Винителный, който отговаря на вопросы: *кого? что?*
- 4) Звателный, който показва предметъ, или лице, къмъ което ся обръща говорящий.

2. Краль, кралица руйно вино пїжтъ,

Кралю слуга Гърче азнатарче,

А кралицѣ Ружица дѣвойка.

Краль-отъ ми ъ кралицѣ велеше:

Ей кралице, ей господарице!

Същ. имена: *краль, кралица*, сѫ подлежаще, отговаряте на вопросъ: *кои* руйно вино пїжтъ? и стоїтъ въ им. падежъ.

Същ. имя: *вино*, ся относи на думж: *пїжтъ*, на в.: „*что* пїжтъ?”, сост. за нею допълн. и стои въ вин. пад.

Същ. имя: *кралю*, ся относи на думж: *слуга* (*бѣше*) на в.: „*ко му* (*бѣше*) слуга Гърче азнатарче?”, составлява за нею допълн. и стои въ дат. пад.

Същ. имя: *кралице*, не ся относи на никою думж въ предложението, а показва лице, къмъ което ся обръща краль-отъ, стои въ зват. пад.